

י"ז:

עין משפט
נר מצוה

כא א ב מ"י פ"ו מהל'
נדרות הלכה ו:
כב ג מ"י פ"ג שם הל'
כא קמח לארץ דמב:

פי' הרא"ש

נטמא בסוף מאה יכיל איהו
סותר פון הכלל, אבל לוי יום
סותר דרשנאן בשיק
דכתיב ביום מלאה ימי נורו
התורה אמרי ביום מלאה
תן לוי נורו, והתירויהו
קרא צריכי דרא לא כתיב
אלא ביום מלאה הוה
אמנא היום ים א שורו
יום הבאת קרבנותיו קרי
יום מלאה כמו במלאת
ים סודו דכתיב גבי
יולדת אבל נטמא יום ים
סותר הכל תיל הוימים
הראשונים ואי לא כתיב
אלא הוימים הראשונים

הוא אומנם נשמע כיום כקל
לא יסחור כלום תלך ביום
מלאות: מלך נוסף נוסף
ומתחילת תר. מרת דבאי
מביעא אלא מי אמרין כי
הכי ברבימיס אחרונים כל
כע' אלא שיש עוד עליו
גוי' ימים הכי נוסף ימים
האחרונים כל כע' אלא
שיהא עליו נוסף ימים
היוזם דמסיק חז' ועיל
חז' וז' דלמא דמאי
דאחרונים לנמר כע'
שיהא עליו יום א' שלם.
דיום אחרון של גוי' שלם
הוא דמאי קרבנותיו ביום

שאמר השלמת נזיר
 ואפי' אם ביום ל' (שבת)
 כל זמן שלא הביא אל
 שקה נזיר הוא ראשון מבי'
 יום א' שלם והניזיר דומק'
 ב' ומתחיל ג' א"ל יפלו
 כחב' דמשמע ופלי' כל
 דהו' באצטרף למכתב ב'
 ימים ואצטרף למכתב
 יפלו. דהו' מצי למכתב
 וקדש ראשון ביום ההוא
 מלבד הימים הראשונים:
 הוה אמנא אפילו חד.
 (במכתב) יפלו ופלי' כל
 שטעם: **מלג'** מ'
 שדו נזיר מרובה יותר מ'
 יום אח"כ ב' לארץ
 להביא קרבנותיו: ביש
 אומרים [נזיר] ל' יום

דקסנין לא לימנט נחיות
טורה: וביה סברי דקסנין
לא להפליג כל רב
משמעינן לה לאילו דין
רבית קרבנות. ואיתי גובר
פסוק כל אחרי שר כח
הרוב הכנס לעקר דין כן
ההוא בשבט ואל העשה.
חזקת קרש ירש אדמים
וכר. ואל הוצה דין למסר
כחן דאדמיס קיימין אל
רשין ינו: משנת: [ה'נ']
דב'ס סברי ארץ אדמים
העשה אירא דין. דאדמיס
נכנס לה כשיהיב חביה
ומגדל סטא העשירי על
הרוב העניס סטא אף
האירי לאל דין סטא
מחל. הלכך אין סטאמה
סטאמה מאל יד יל' ס'נ
וביה סבר פסוק גורש
גור דין סטאמיל על הגוש
אף נכנס כשיהיב חביה
ומגדל סטא העשירי על
הרוב סטאמיל על הגוש
כדור כביה המכרת:

הרב גרסיין ונטמא בתחילה. פירוש ביום ראשון ב' זה אין לו
[ראשונים] הילכך יום שנטמא ממנין נזירותו הוא וימנה
ג'ט' לזה ויגלה ביום מאה שהוא יום ק"א לנתינו: נטמא בקוף מאה.
ביום אחרון יכול יהא קוטר הכל מ"ל והימים הראשונים יפלו מכלל

ודארכא אחרונים לנא עליו כשנטמא
 ומתסממא שנים בעיין דומיא דראשונים
 ובלקב לאו קוטר הכל ואם תלמוד
 (מנחות פג. ב) במתממא נ"ח
 נטמא ביום מהא קוטר שלשים י"א
 י"א דהכי נמי קאמר יבול יסחור הכל
 יפלו והימים הראשונים יפלו וזה אין
 לא אחרונים ולכן לא יסחור הכל אבל
 שלשים מיהא קוטר דרשנא דרשני
 בפ"ק (דף ו: ו) חלת תורת הנזיר ביום
 מלמלת נטמא ביום מלמלת תן לו תורת
 הנזיר וזריכי יום תרי קראי דאי לאו
 תורת הנזיר הו"ל דמי נטמא
 ביום אחרון שהוא יום מלמלת לא יסחור
 בכלל ואפילו שלשים יום כתב רחמנא
 ואחא תורת הנזיר וא"כ א"כ לכתוב
 ואחא תורת הנזיר לאשקוב ומהימים
 הראשונים יפלו י"א ר"ל הו"ל חמשה
 ימים מלמלת היינו יום ק"א כמו ובמלמלת
 ימי עהרה (ויקרא יג) דהוי לאחר
 שפולא ימי עהרה שהוא יום הבגלות
 שפולא ימי כבד וההוא קוטר שלשים
 יום אבל נטמא יום מהא יסחור כולם
 דבבת רחמנא והימים הראשונים יפלו
 ואפילו נטמא ביום מהא [אין] קוטר
 כולם ועוד דלא סגי דלא שלשים
 והימים לאשקוב תחלת המאה לאו
 הראשונים: **ה"ל** וזה שני אחרונים.

ויום עוממה ויום מאה שאתרו שבו
 כולו ממנו הטירות כל כמה של
 הציא קרנעו דלפיו לרב מתנא
 דמקת היום ככולו מזה עליו
 להשלים לתחלה דלמא בפי'

ודף (א) **מדרקנאי** הייני נידן ק'
 ויום ונשא. אלמא שגור נטהר
 והדר נעמא: **אמר** יהי רב פא

ר' יצחקי הארמאס דקאמר
 ר' אלעזר דנקא חד דמחילין קרין
 דהיינו ביום שני לנידרו או דלמא
 נבעינן יום אחד שלם כי הוי דבימי
 אורמאס איכא חד יום שלם דהיינו

ויום המאה ה"ב בימי הארמאס כי
 מחילין תלת אלב כי נעמא ביום שני

[illegible]

מי שאמר פרק שלישי נזיר

אמר רבא מאי טעמא דר' אליעזר. אליבא דעולא: אמר קרא וימים
מכלל דליבא אחרונים. וזה אינן לו אחרונים. לפיכך אינן
סותרין כולן אלא שלשים. ורבי אליעזר לטעמיה דאמרין בעירקא
קמא (פלי דף י:). וזה מורה הגיור (ב) (ד:). נעמא ביום מאה חסר אהס.

אמר רבא מ"ט דר"א אמר קרא יכי מִמָּה
נזרו משום דבטומאה נזר איתכיחא אב"י
הריני נזיר מאה יום ונטמא בתחלת מאה
יכול יהא סותר ת"ל והימים הראשונים יפלו
ע"ד שיהו לו ימים ראשונים וזה אין לו
ראשונים נטמא בסוף מאה יכול יהא סותר
ת"ל והימים הראשונים יפלו מכלל דאיכא
אחרונים וזה אין לו אחרונים נטמא ביום מאה
חסר אחת יכול יהא סותר ת"ל והימים
הראשונים יפלו מכלל דאיכא אחרונים וזה
יש לו ראשונים ואחרונים והא בטמא שנזר
לא מצית אמרת מדרקני הריני נזיר מאה
ונטמא בתחלת מאה וקתני עד שיהו לו ימים
ראשונים תיובתא א"ל רב פפא לאב"י הלן
ימים דקאמרינן דנפק חד ומתחילין תרין או
דלמא דנפקין תרין ומתחילין תלתא לא הוה
בדידה אתא שיליה לרבא א"ל יפלו כתיב
ואיצטרף למיכתב ימים ואיצטרף למיכתב
יפלו דאי כתב רחמנא ימים ולא כתב יפלו
ה"א ⁽⁶⁾ עד דנפקין תרין ועיילין תלתא כתב
רחמנא יפלו ואי כתב יפלו ולא כתב ימים
הוה אמנא אפילו חד כתב רחמנא ימים:
מתני' ⁽⁷⁾ מי שנזר נזירות הרבה והשלים את
נזירותו ואח"כ בא לארץ בש"א נזיר שלשים
יום ובית הלל אומרים: נזיר בתחלה מעשה
בהילני המלכה שהלך בנה למלחמה ואמרה
אם יבוא בני מן המלחמה בשלום אהא
נזירה שבע שנים ובא בנה מן המלחמה
והיתה נזירה שבע שנים ובסוף שבע שנים
עלתה לארץ ⁽⁸⁾ והורוה ב"ה שתהא נזירה עוד
שבע שנים אחרות ובסוף שבע שנים נטמאת
ונמציאת נזירה עשרים ואחת שנה אמר רבי
יהודה לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה
שנה: **גמ'** א קתני רישא בית שמאי אומרים
נזיר שלשים יום ובה"א נזיר בתחלה לימא

בְּהָא קַמִּיפְלֵג דְּבִית שְׁמַאי סַבְרִי **אֲרַךְ** הָא
 וְקָבֵל מִירֵחוֹ אֶתְמוֹל בְּחַיִּי הָיוּ רַחֲמֵי בְּחַיִּי וְסוֹס
 מִתְּרִיזוֹ קוֹמַר וְיִ"ל דְּלֹא חָסַר רִי אֲלֵינוּ עוֹמֵר כִּדְמָה דְּסוֹס
 וְהָיָה וְהָיָה מִלָּא בְּרוּךְ שֵׁי עַד שְׁלִשִּׁי וְאִם חֲמִשָּׁר וְלִפְסוֹת
 דְּכִי נִעְמָה בְּיוֹם שֵׁי וְדָא קוֹמַר וְיִ"ל תַּחֲמִיל מֵאָה בִּלְיִי
 וְקַמִּיפְלֵג לְהוּ רִ"א [דְּאִינוּ] קוֹמַר וְאִתְּ נִפְשׁוֹת לִיָּה מִסִּיפָא
 בְּתַחֲמִיל מִירֵחוֹ דְּמִסְתַּמָּה אֶתְרֵינוֹס דְּמוֹיָא דְּרִאשׁוֹת וְיִ"ל
 אֲבָל אֲבָל בְּתַחֲמִיל מִירֵחוֹ עֲמִידִי דְּלִיבָא אֲלֵא שֵׁי חֲזָאִי מִי
 מֵאָה אֲבָל קָסָה דְּלִפְסוֹת וְיִ"ל מִבְּרִיתָא דְּלַעֲלֵל מִתְּחִיל וְמוֹנָה
 אֲרַךְ לִמְרָא דְּלֹא שְׁמִיעַ לִיָּה לְהִיבָא בְּרִיתָא דְּלַעֲלֵל אֲרַךְ נִמְי
 וְקָא אֲתַלְתָּ מִשּׁוֹס דְּבַעֲיָן יוֹם שְׁלֹשׁ שָׁחַל עֲלֵיו מִירֵחוֹ
 שְׂבִיעִי שְׁלֹשׁ וְלֹכֵךְ כִּיּוֹן דְּנִעְמָה בְּשַׁמְיִי מִבָּא קִרְבִּן טוֹמֵאס
 גִּבְרָה אֲרַךְ יִפְלוּ מִבֵּי מִשְׁמַע נִפְלִיָּה כֹל דְּהוּ לְרֵחוֹ אִתְּ
 הִכִּי וְקִדְשׁ רִאשׁ מִרְיִ בְּיוֹם הָהוּא מִלְּבַד יָמִים הִרְאֵשׁוֹסִים וְלֹא
 דְּרִאשִׁיָּא יוֹם שְׁלֹשׁ חֲמֵר רַחֲמָנָא יִפְלוּ דְּשַׁמְעַת כֹּל דְּהוּ דִּנְפִישׁ
 הִרְאֵשׁוֹסִים יִפְלוּ הִ"א וְאִפְלִיָּו בְּיוֹם כִּסְרִיק וְלֶשׁוֹן יִפְלוּ
 יוֹם וְהַשְּׁלִישִׁים מִירֵחוֹ בְּחֻזָּה **אֲרַךְ** וְאִתְּ **אֲרַךְ** לֵאמֹר
 הִשְׁלֵים מִירֵחוֹ לְמַר דְּרִאשִׁי לִיָּה וְלִמְרָא בְּרִיתָא **אֲרַךְ**
 וְרַךְ הָעַמִּים דְּגִירוֹ עֲלֵיהֶם טוֹמֵאס וְתָן הַמּוֹרָה וְדָאִי טַ
 קָסָה וְתִדְרַכְנָן וְהִי מִפּוֹרֶשׁ בְּגַמְלָא: **וְכַסְרִיק** שְׁבַע שְׁנֵי
 אֲחַת וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: **אֲמַר** רַבִּי יְהוּדָה **אֲמַר** הִתֵּיבָה נָא

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) נפדיות פ"ד מ"א,
(ב) כחכות ז. ג) (לקמן נד:
נה. א) (ד) במדבר ו, (ה) ז"ל
דלא בעי נמי, (ו) ז"ל
דאחרונים,

תורה אור השלם

ו. והזיר לִי אֶת יְמֵי נֹזְרוֹ
וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ כֵּן שְׁנָתוֹ
לְאִשִּׁים וְהַזְמִים
הָרָאשִׁנִּים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא
נֹזֵר: בַּמִּדְבָּר וְיֵב

נוסחת הריב"ן

(א) הטייר נעמא ביום מלואת
 'ס' הע"ד : (ב) ומנה יום אחד
 ונעמא 'ס' : (ג) דלוי :
 (ד) (ואפ"ה 'ס' ימים
 שלמים) לימא בכ"י : (ה) אנזיר
 קאי בלומר 'ס' :

הגהות הב"ח

(א) גמ' היה לחיוב ועל
דנפקין מרין ועיילין
תמלה. תל"מ וי"ב ס"ה
דנפק חד ועיילין תרינ:
(ב) י"ט ד"ה אמר קרל
(ג) הניזר וכו' ה"פ:
ולח"כ מ"ה נטמא ביום
מלאה וכו' נטמא ביום
מלאה וכו' דהשפא ליכא
מרי יומי מתקא: (ד) ד"ה
ומדקתני הכימי מיר ק' יום
ומגדו יום אחד ונטמא
בתחילת:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] גב' קמני רחל ובר.
 ר'ב פאן שייך מוס' ד'ה
 קמני שדנפס ד'ה פמפור:
 [ב] רחל' ד'ה ר'ב וועמל
 כמללס ד'ה ב'וס רלשן.
 פאן הקיד וואלד' מהיד
 ווע אלן לו ובר: [ג] ד'ה
 אמר לו ר'ב פסל לאלי
 [ד] היט נמו יוס שני.
 פ' אלימ: [ה] ד'ה וספא
 שטט שניס ו'יי ו'יי גמל.
 על רחוב ו'יי גמל: ר'ב
 הא'מ מוסל ו'יי

הגהות התוספות

1. צ"ל אחי בופיה, 2. צ"ל דנקרא, 3. צ"ל שטר ותיבת שגורו נמחק, 4. צ"ל תפרש בנמרח כו'.